

[Glensgård.]

flere og langt større transporter til og fra Sverige vil komme til at foregå pr. lastbil. Er det i den socialdemokratiske interesse for større udbygning af den kollektive trafik? Ønsker Sverige at blive landfast med det øvrige Europa, må Danmark selvfølgelig overveje at hjælpe hermed, men det skal ikke ske på bekostning af danske skatteydere i den udstrækning, som der er tale om i det foreliggende forslag.

Med hensyn til Storebæltsforbindelsen har fremskridtspartiet allerede tilsagt en velvillig indstilling, idet vi opfattede det som en samfundsinteresse at få vore landsdele forbundet. Dette kunne bl. a. også medføre, at vi fik en hurtigere og bedre forbindelse rent energiforsyningsmæssigt, således at vi undgik at få en transport over Sverige, når vi skulle have strøm fra Nyborg til Korsør.

Fremskridtspartiet ser også en mulighed i at anvende Storebæltsforbindelsen som en arbejdsløshedsbekæmpende foranstaltning. Dermed har vi ikke taget stilling til, om det skal være en bro- eller en tunnelforbindelse.

Jeg må forstå ministerens tale således, at det kniber med kommunikationen mellem regeringen og dens folketingsgruppe. Ministeren nævner, at der ikke er nogen sammenhæng i eller forpligtelse for Danmark til at bygge en Storebæltsbro sammen med Øresundsforbindelsen. Må jeg nævne, at den tidligere socialdemokratiske trafikminister, hr. Kampmann, under et Radioting sidste år meget kraftigt pointerede, at vi ikke kunne undlade at bygge en Storebæltsforbindelse. Skete det, havde svenskerne ret til at ophæve aftalen.

Ministeren skal også have et rosende ord med på vejen. Jeg takker for, at vi til efteråret kan få en storpolitisk trafikdebat, der sikkert kan klarlægge mange af vore trafikale problemer.

Jeg er i denne debat ikke kommet særlig ind på mange detaljer og tekniske oplysninger, idet jeg stadig forventer, at folketinget i løbet af få dage får en debat om Øresundsaf-talerne. Dette vil måske blive forhindret af ministerens partigruppeformand, hr. Risgaard Knudsen, men lad os nu se. Såfremt hr. Risgaard Knudsen besinder sig, vil jeg allerede under første behandling af Øresundsaf-talerne fremsætte et dagsordensforslag,

hvor vi så kan få tillkendigelser fra de forskellige partier.

Jeg skal slutte denne første omgang med at konkludere, at regeringen lægger disse forslag i mølposen for ikke at tabe ansigt. Det er jo ikke helt sikkert, at det er den samme regering, der skal tage ansvaret for beslutningen om to år. Det håber jeg, og måske særlig mit partis finanspolitiske ordfører, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), i hvert tilfælde ikke, for aldrig har vi set en så pengeforbrugende regering.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Man må vist sige, at sen erkendelse er bedre end ingen erkendelse. Man må spørge, hvorfor det ikke er lykkedes, som også hr. Kampmann gjorde det, for det store flertal, der har været de gange, vi har haft afstemning her i salen om de store projekter, bl. a. lufthavnsprojektet, som er indeholdt i Øresundsaf-talerne. Hvorfor har dette flertal ikke kunnet handle? Jeg tror, hr. Kampmann kom lidt for vidt i sin karakteristik af andre, når han sagde, at der var nogle, der var bange for deres skygger. Jeg var lige en overgang ved at tro, at det var en selv-karakteristik, hr. Kampmann kom med. Nej, det hænger nok sådan sammen at man har været lidt for vidtløftig. Man har erkendt det og er nu kommet til det resultat, at der nok alligevel er en række ting, som man i hvert fald bør underkaste en ny undersøgelse.

Vi mener i den radikale gruppe, at det var rigtigt, at regeringen, da den konstaterede afstemningsresultatet under finanslovdebat-ten, optog kontakt med den svenske regering, og vi har forstået på ministerens redegørelse, at denne kontakt, denne forhandling, er resulteret i, at Øresundsaf-talerne ikke mere eksisterer, at de simpelt hen er bortfaldet. Det, man i stedet foreslår, er, at der skal nedsættes to udvalg, et dansk-svensk og et dansk, det dansk-svenske udvalg til at undersøge problemerne omkring de faste forbindelser og det danske udvalg til at undersøge specielt lufthavnsproblemerne.

Vi konstaterer i den radikale gruppe, at vi her et år efter, at man med et lille flertal forkastede et radikalt forslag om en nyvurdering, nu er til sinds at følge den radikale henstilling, og det kan vi naturligvis kun være tilfreds med. Jeg skal undlade at dyk-